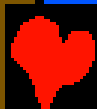

Kinh thánh cho trẻ em
Tặng phẩm

Bốn mươi
năm

Tác giả: Edward Hughes

Người Chú thích: Janie Forest

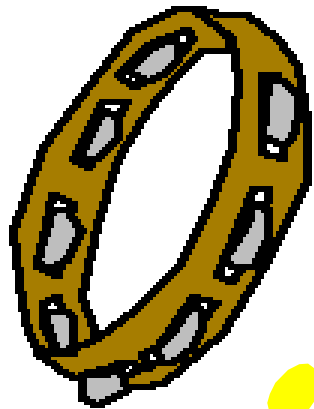
Người sắp xếp: Lyn Doerksen

Người dịch: Tâm Tổng

Nhà sản xuất: Bible for Children
www.M1914.org

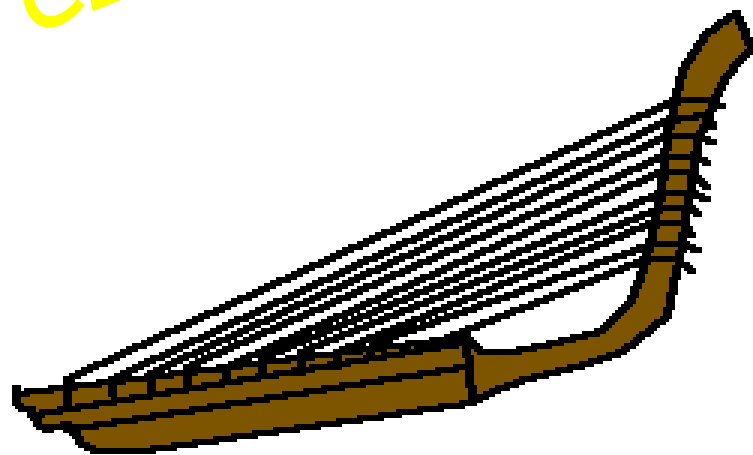
©2014 Bible for Children, Inc.
Giấy phép: Bạn có quyền sao chép hay xuất bản
truyện này miễn là bạn không sử dụng vào
mục đích thương mại.

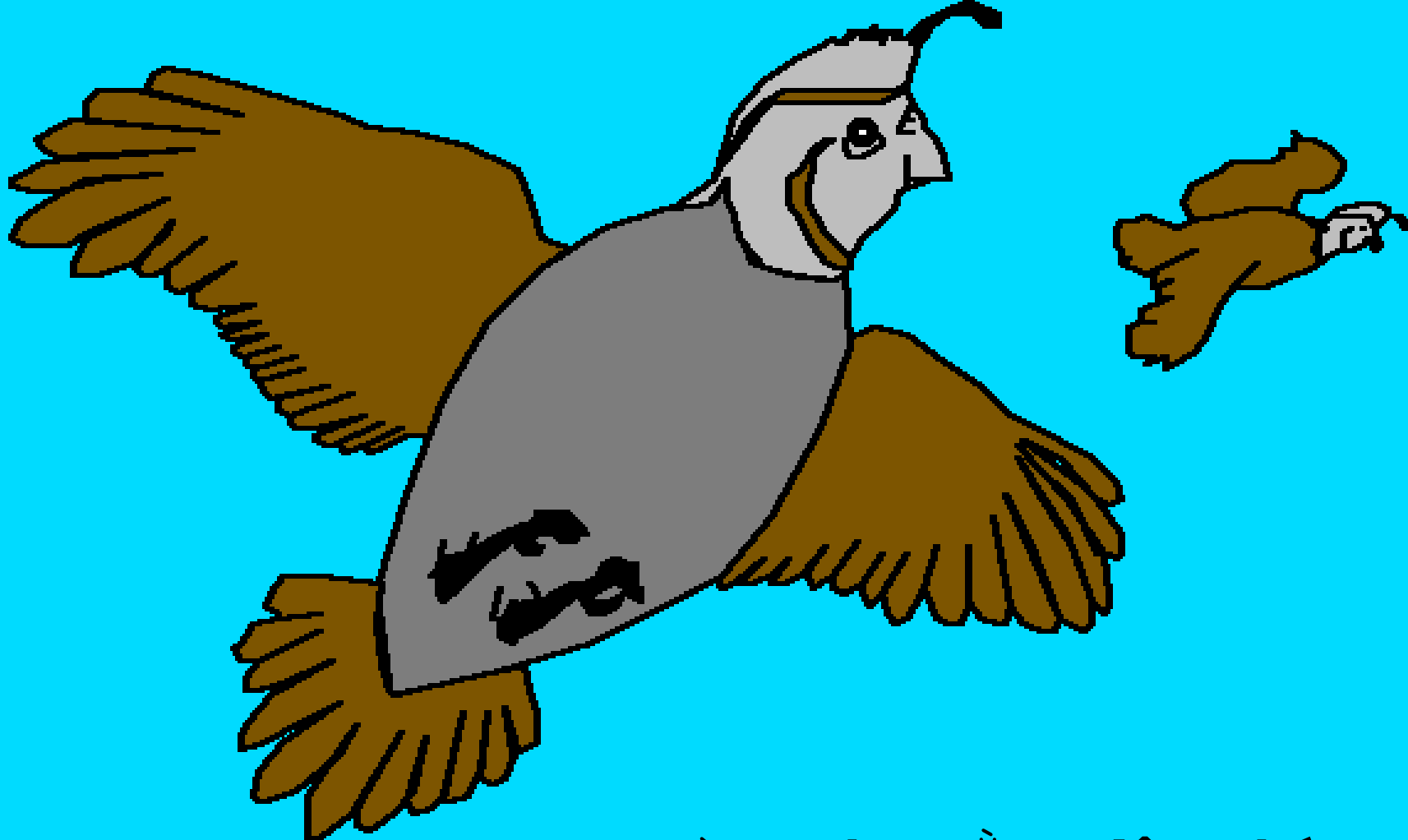
Khi Chúa giải cứu dân Y-sơ-ra-ên khỏi xứ Ai-cập, Môi-se dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên thờ phượng Chúa. Ông đã hát bài hát ca ngợi Chúa. "Tôi sẽ ca ngợi Chúa vì Ngài vô cùng cao cả". Môi-se ngợi ca những điều tuyệt vời Chúa đã làm cho dân Y-sơ-ra-ên.

Ha - lê - lu - ya!
NGỌI CA ĐỨC CHÚA TRỜI!

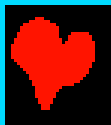

Sau ba ngày ở sa mạc, người dân khát nước đã tìm thấy giếng. Nhưng họ không thể uống nước đắng. Dân chúng than phiền thay vì cầu nguyện. Chúa rất tốt bụng. Ngài đã làm nước ngọt cho dân chúng.

Dường như rằng dân chúng than phiền đủ thứ. Họ khóc than: “Ở Ai-cập chúng tôi có lương thực. Nhưng chúng tôi chết đói ở sa mạc”. Đêm hôm đó, Chúa đã đem chim cút đến. Dân chúng bắt chim cút rất dễ.

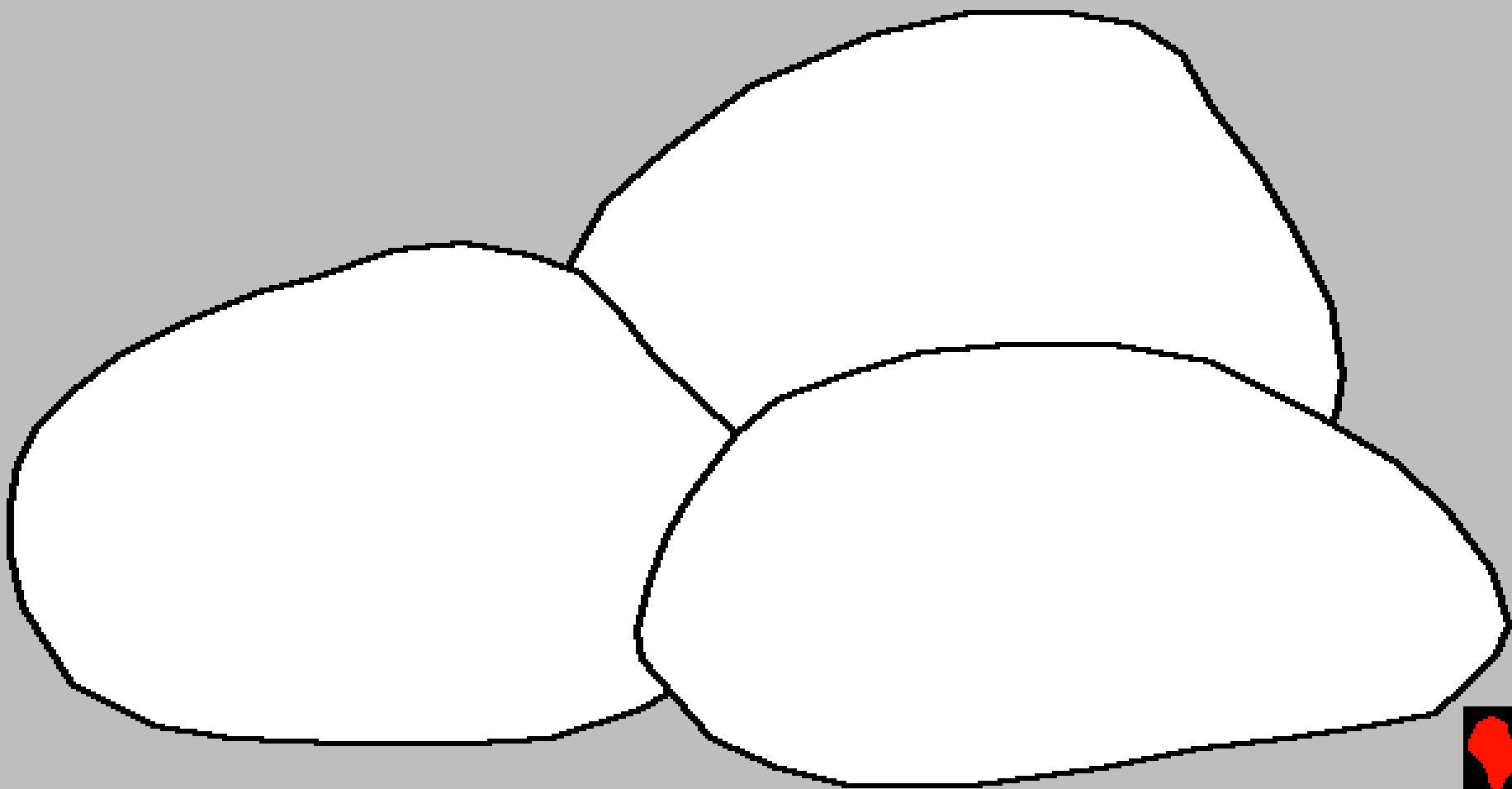

Ngày hôm sau, Chúa đem bánh Ma-na đến cho dân chúng. Đó là một loại bánh có hương vị giống như bánh xốp mật ong.

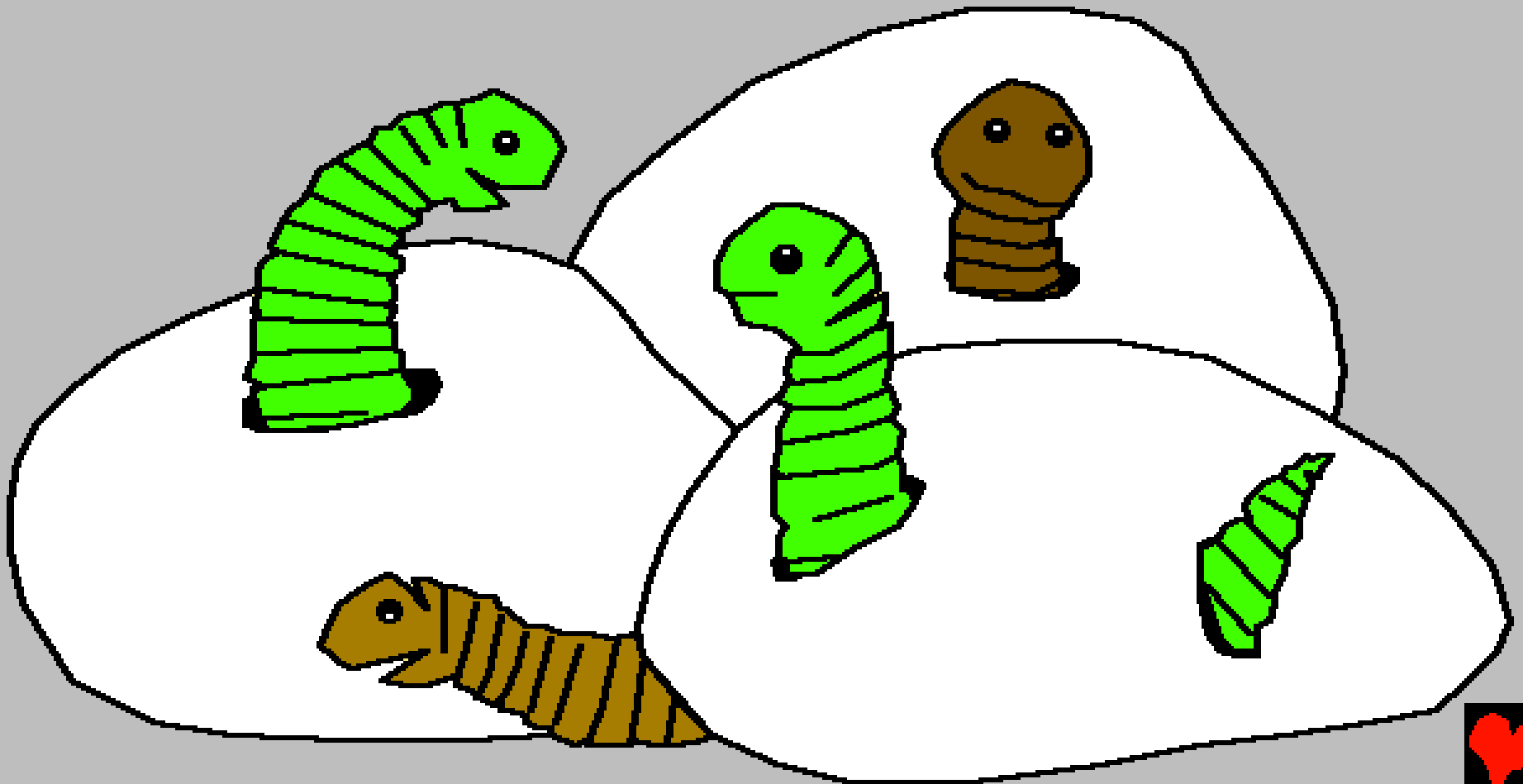
Vào mỗi buổi sáng, bánh ma-na nằm sẵn trên đường cho dân chúng thu lượm. Chúa đã ban thức ăn cho dân Ngài ở sa mạc như vậy.

Dân chúng tin Chúa hơn mỗi ngày vì lương thực mới. Nhưng một số người thu lượm quá nhiều bánh man-na, thậm chí Chúa phán bánh sẽ hỏng nếu để thừa đến sáng hôm sau.

Chỉ cần lượm đủ cho nhu cầu của mình, bánh man-na của ngày hôm qua đầy dãi ngoài trừ ngày Sa-bát. Vào ngày thứ bảy đặc biệt đó, dân chúng nghỉ ngơi và ăn bánh của ngày hôm qua.

Chúa chăm sóc dân
Y-sơ-ra-ên khi ở sa
mạc. Chúa ban cho
họ thức ăn và nước
uống - và bảo vệ
họ khỏi kẻ thù.

Khi người A-ma-léc
đến tấn công, dân
Y-sa-rơ-ên chiến
thắng mỗi khi
Mô-se giơ cao
cây gậy của Đức
Chúa Trời.

Chúa phán cùng dân Y-sơ-ra-ên, “Nếu các con vâng theo lệnh ta, các con sẽ là con dân đặc biệt của Ta”. Dân chúng bảo Môi-se “Chúng tôi sẽ làm những gì Chúa phán”. Họ đến chân núi Si-nai và chờ đợi trong khi Môi-se đi gặp Chúa.

Mô-i-se ở
cùng Chúa
trên ngọn
núi trong
bốn mươi
ngày. Chúa
viết mười
điều răn
trên hai
miếng đá.
Chúa bảo
Mô-i-se đây
là cách
Chúa muốn
con dân mình
sống theo.

1. "Ngoài Ta-ra, các người không được thờ các thần khác."

2. "Không được làm cho mình tượng theo hình dạng của bất kỳ vật gì trên mặt đất hay ở dưới nước hoặc không được sấp mình thờ phượng các tượng ấy."

3. "Không được dùng tên Chúa một cách thiếu tôn kính."

4. "Phải nhớ ngày Sa-bát và giữ làm ngày thánh."

5. "Phải hiếu kính cha mẹ."

6. "Không được giết người."

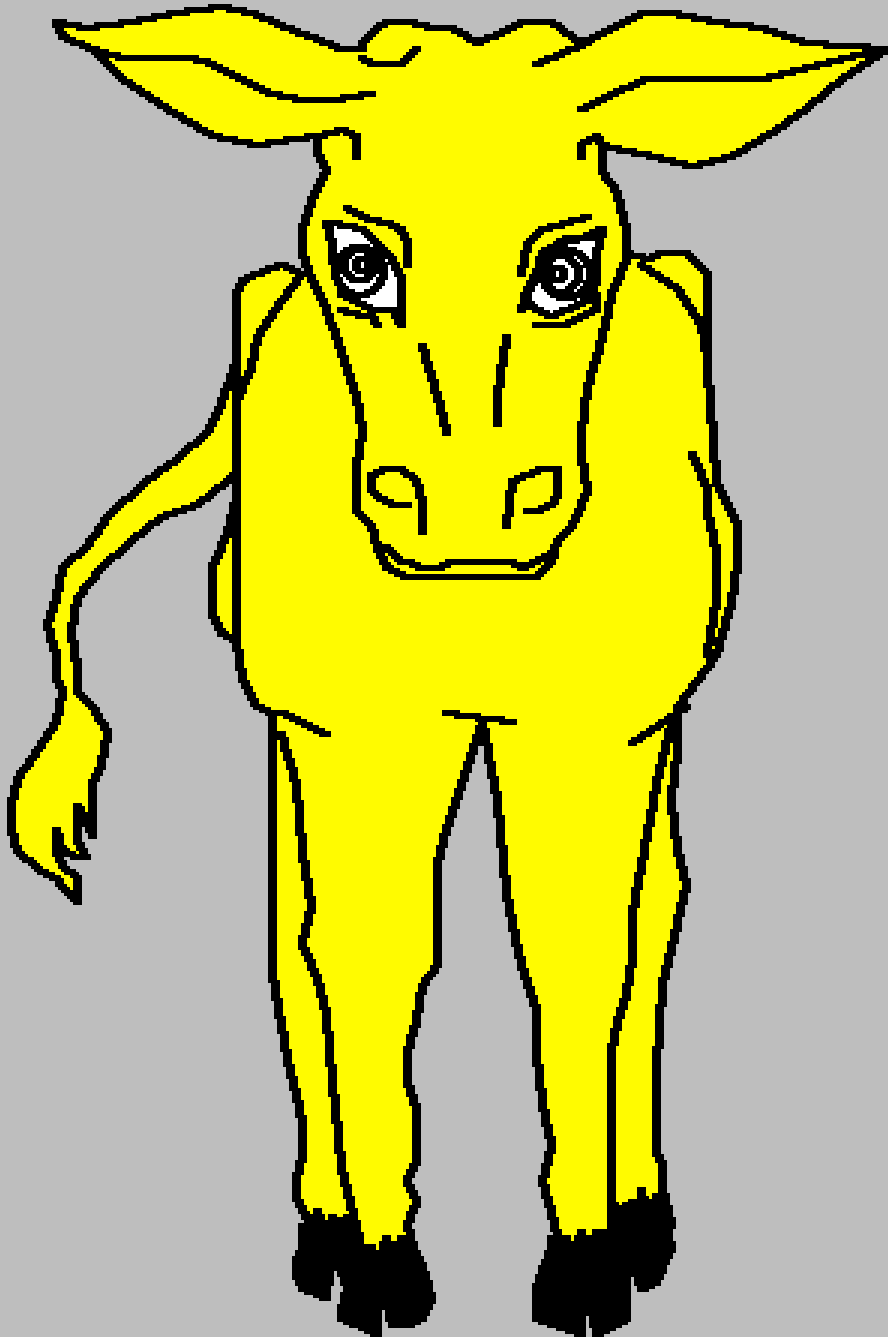
7. "Không được tà dâm."

8. "Không được trộm cắp."

9. "Không được nói dối."

10. "Không được tham lam."

Trong lúc Mô-se ở cùng Chúa trên núi Si-nai, dân Y-sơ-ra-ên đã làm một điều tội tệ. Họ đã đề nghị A-rôn làm một con bò con màu vàng và họ đã thờ phượng con bò thay vì thờ phượng Chúa. Chúa giận dữ và Mô-se cũng vậy.

Khi Môi-se nhìn thấy
con bò và nhìn thấy
mọi người đang nhảy
múa, ông ném hai
bảng đá xuống đất.
Môi-se phá hủy tượng
bò trong giận giữ.
Ông ta giết những kẻ
độc ác đã thờ phượng
con bò con.

Chúa đã thay thế hai
bảng đá khác. Chúa bảo
Mô-se xây dựng Đền Tạm
- một cái lều lớn có hàng
rào xung quanh nơi Chúa sẽ
ở cùng dân Ngài. Họ sẽ thờ
phượng Chúa ở đó. Trụ mây
và trụ lửa là hai dấu
hiệu Chúa đang
ở cùng họ.

Khi họ đến gần xứ Ca-na-an, Môi-se cho mười hai người đến do thám vùng đất Chúa giao ước cho dân Ngài. Tất cả do thám đồng ý rằng vùng đất rất đẹp! Nhưng chỉ có hai người là Giô-suê và Ca-lép tin rằng họ có thể chinh phục vùng đất nhờ sự giúp đỡ của Chúa.

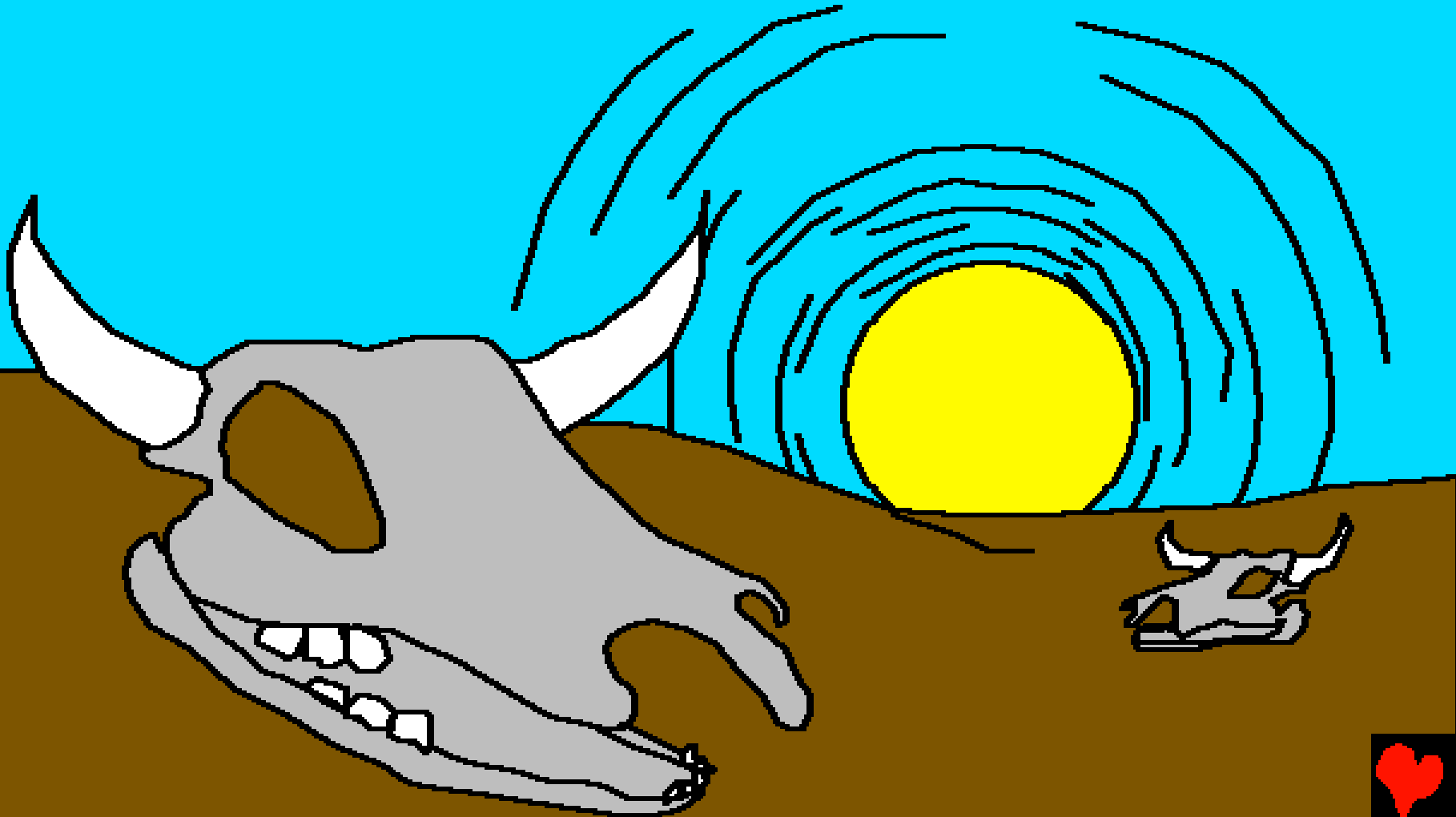

Mười tên do thám còn lại sợ hãi người dân hùng mạnh và những tên khổng lồ đang ở đó. Họ lầm bầm "Chúng ta không thể nào có được đất đó".

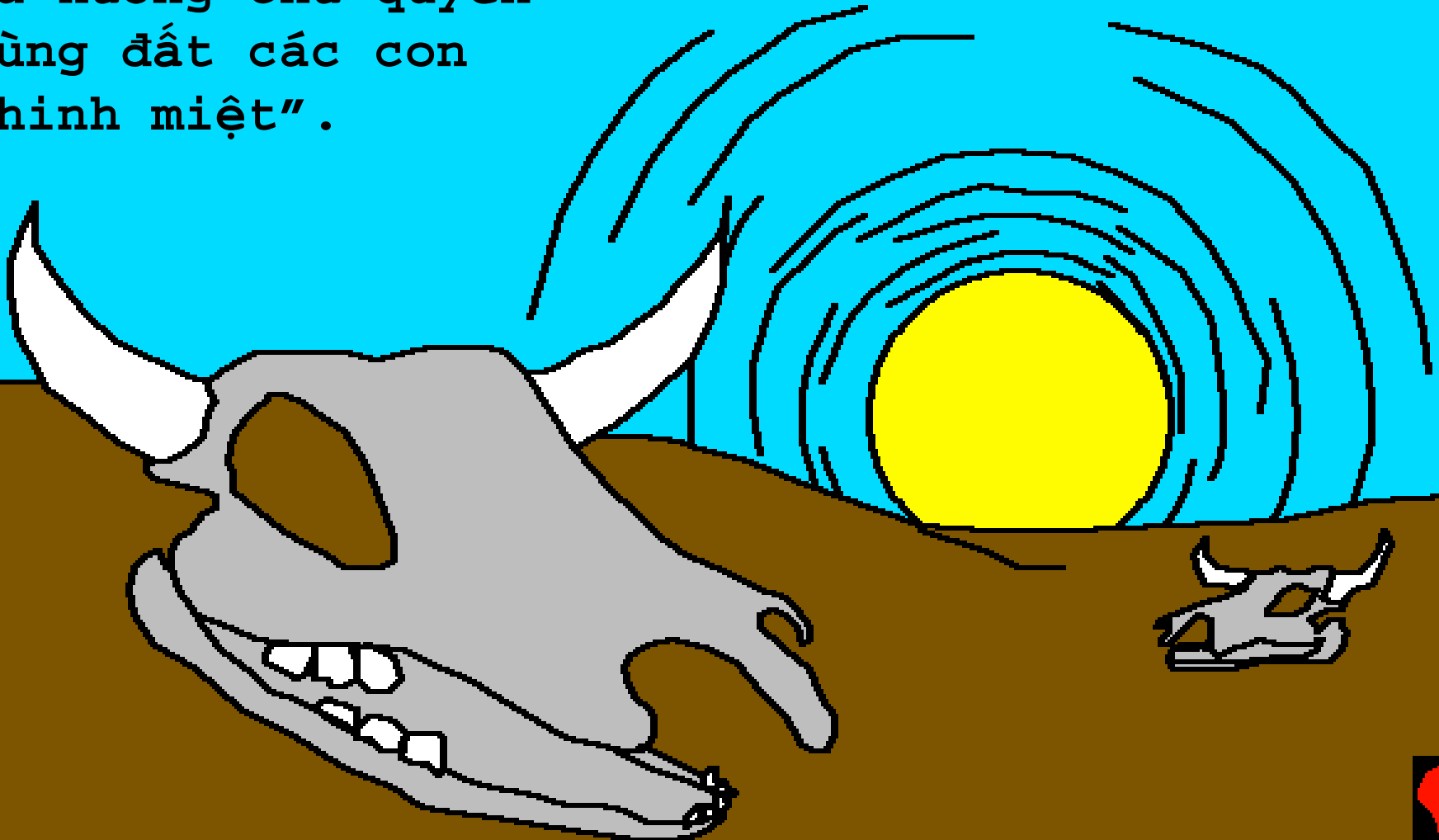
Họ đã quên mất điều lớn lao mà Chúa đã làm để họ tự do khỏi xưa Ai-cập.

Dân chúng nghe theo mười người do thám nghi ngờ. Họ khóc lóc và chuẩn bị quay về Ai-cập. Họ thậm chí muốn giết Môi-se!

Chúa đã bảo toàn mạng sống của Môi-se. Chúa phán cùng dân "Các con sẽ đi lang thang trong sa mạc hoang dã khoảng bốn mươi năm. Chỉ có Ca-lép và Giô-suê và con của các con sẽ sống và hưởng chủ quyền vùng đất các con khinh miệt".

Bốn mươi năm

Một câu chuyện về lời của Chúa,
được tìm thấy trong Kinh Thánh

Xuất Ê-díp-tô-ký chương 15
đến Dân-số ký chương 14

"Lời Chúa là lối đi ban cho sự sáng."
Thi Thiên 119:130

Kết thúc

Câu chuyện trong kinh thánh cho chúng ta biết về Đức Chúa
tuyệt vời đã tạo nên chúng ta và muốn chúng ta biết về Ngài.

Chúa biết chúng ta đã phạm phải những sai lầm mà Ngài cho đó
là tội lỗi. Sự trừng phạt cho tội lỗi là cái chết, nhưng
Chúa yêu chúng ta vô cùng. Ngài đã gửi con trai duy nhất của
mình là Giê-su, chết trên thánh giá và chịu trừng phạt vì
tội lỗi của chúng ta. Và rồi, Chúa Giê-su đã trở lại cuộc
sống và về thiên đàng. Nếu bạn tin vào Chúa Giê-su và xin
Ngài tha thứ cho tội lỗi của bạn, Ngài sẽ tha thứ!

Ngài sẽ đến và sống trong bạn bây giờ,
và bạn sẽ sống với Ngài mãi mãi.

Nếu bạn tin điều này là
có thật thì hãy nói với Đức Chúa rằng:

Kính thưa Chúa Giê-su, Tôi tin Ngài là Đức Chúa trời,
và là người đã chết vì tội lỗi của tôi, và bây giờ Ngài đã
sống trở lại. Hãy bước vào cuộc sống của tôi và hãy tha thứ
cho tội lỗi của tôi, để mà tôi có thể có một cuộc đời mới,
và một ngày nọ Tôi sẽ bên Ngài mãi mãi. Hãy giúp tôi theo
Ngài và sống vì Ngài như con của Ngài. A-men.

Đọc kinh thánh và tâm sự với Chúa mỗi ngày!

Giăng 3:16

